

O predstavi Tam daleč stran – uvod v ego–logijo

RA SLOVENIJA 1, 15.09.2010, DANES DO 13-IH, 13.00

Skupina fizičnega gledališča Betontanc, ki letos praznuje 20. letnico je sinoči v ožji zasedbi in avtorstvu Katarine Stegnar, Primoža Bezjaka in Branka Jordana, premierno prikazala predstavo Tam daleč stran – uvod v ego–logijo. V njem se sprašujejo o smiselnosti potrošniškega vsakdana v katerem pozabljamo na prihodnost. Predstavo v ljubljanski Stari mestni elektrarni si je ogledala Petra Tanko.

PETRA TANKO: Predstava Tam daleč stran – uvod v ego–logijo gledalca nagovarja s prepoznavnim betontančevskim slogom, v katerem dramaturški okvir določa glasba, igralska pristnost je utemeljena v gibu in plesu, vizualna podoba kostumov in scenografije je sodobna, tako po slogu kot po uporabi materialov. Sestavljena je iz dveh delov. Pripovedno in odrsko sta sicer popolnoma različna, okolje, ki ju deloma poenoti pa je premišljeno in posrečeno ustvarjeno iz različne embalaže. V predstavi so uporabljeni sodobni ready made pripovedni postopki, med drugimi tudi telefonski odzivnik. Gledalca pa poziva z močno pozunanjenim nastopom, plesom v prvem delu in dokumentarnostjo uprizarjanja življenja severnih medvedov, ki ga vsi trije performerji z gibanjem odlično in do zadnje podrobnosti posnemajo v drugem delu. Hitri ritem sodobne pop in elektronske glasbe, ki ne dovoljuje nisi samopremisleka niti vzpostavitve odnosov med osebami, določa na videz površinsko dogajanje, kot je sodoben življenjski slog. Tako v prvem delu. V drugem delu se sprosti v meditativno glasbo, ki jo zvočno dopolnjuje dokumentarna pripoved o življenju na arktičnem polu, tam daleč stran torej. Predstava ne moralizira, vendar gledalca pretrese in ga prisili v globok premislek, a ga na drugi strani zamejuje občutek ujetosti, ki ji lahko uidemo le s posamičnim delovanjem. Ker pa učinek tega še ni preizkušen nam, generaciji spomina na vero v boljše življenje, ostajajo sram, odtujenost, vprašanja.